

Проповед на Петдесетница

В името на Отца и Сина и Светия Дух!

Братя и сестри,

На днешния ден Църквата възпоменава събитие, променило облика на света, а именно даването на Светия Дух на вярващите Христови следовници, животрепене на Светия Дух в светотайнствения живот на Църквата. Това, което се случва в деня на еврейската Петдесетница, когато юдеите честват даването на 10те Божии заповеди, не е радостен миг, случил се тогава и останал назад във времето.

Защото благодатните дарби на Духа, явени първоначално като дарба „езици“, нужна за разпространението на благовестието – тези благодатни дарби продължават да се изливат изобилно в Тайнствата на Църквата.

Получаваме Светия Дух в мига на нашето Кръщение и Миропомазание. Това е годежният пръстен на Духа, който ни напомня нашите обетования към Христа, залог за възрастване в духовния живот и преуспяване в доброто, което същият този Свети Дух може да сътвори в душите ни, стига да се откажем от навиците на ветхия човек, навиците на плътския човек.

Вярвайки в Христа, ние ще дадем, ние ще излъчим, ще излеем тези благодатни жителни струи на живата вода. Ще рече - Светият Дух изливайки се от нашите сърца ще оживотвори света.

Виждаме колко високо е назначението на християнина, колко изискващо, колко съвършено трябва да е нашето битие на вярващи, на хора, осенени от Духа, носещи Духа в своя духовен светилник – своята душа и сърце.

Това е много задължаващо. Защото към това ни призовава Христос – нашият Спасител, към това възкачване към духовното небе, възкачване на Светия Дух в нас, възможно единствено, ако насочим свободата си към жадуване на Благодатта Божия, към копнеж по духовното небе.

Можем да си честитим рождения ден на апостолската Църква. И по силата на духовния си взор да отсъдим къде сме ние в това тържество на непрестанна Божия благодат. Защото апостолът казва: „Духът не угасяйте“. Какво ще рече това? Да отбягваме не само тежките осъдителни за смърт грехове и чрез покаяние да ги отхвърлим съвсем, но и да отбягваме всяка злост, всяка гнила дума, всяко осъждане, корист, завист, гняв и ропот. Защото това е оскърбление на Светия Дух, с Когото сме запечатани в деня на избавлението, т.е. в деня на нашето кръщение.

Молим се Богу да бъдем достойни наследници на вътрешната чистота на вярващите от онези времена. Защото сме немощни, слаби, изнежени, неспособни за духовни трудове, но поне да копнеем за тази чистота на сърцата, която ги прави дом на Светия Дух- ето така да се молим.

Честит да е рожденият ден на Църквата!

2020 г.